



1735, 6

PERVETVSTÆ ACADEMIÆ ERFFVIRTH.
RECTOR

JAM

FACVLTATIS IVRIDICÆ
DECANVS,

TOBIAS JACOB
REINHARTH,

JCTVS, RELIQVA,

AD AVDIENDAM

LECTIONEM CVRSORIAM

ad L. 21. §. 1. & 3. C. de Testam. ordin.

ET

DISSERTATIONEM INAVGVRALEM

AD DIEM XVII. MARTII MDCCLXXXV.

LECTOREM BENEVOLVM

HVMANISSIME INVITAT.

ERFORDIÆ,

Typis JOH. CHRISTOPHORI HERINGII,

Acad. Typogr.

Handwritten notes:
Mittelalt. Bibliothek
1735, 6

Q. D. B. V.

SI quicquam actionum humanarum est, quod Leges Civiles favore, non minus ac libertate voluntatis illibata, donarunt, certe ultima defunctorum sunt elogia, de quibus ita existimavit CONSTANTINVS IMPERATOR (1) ut nihil magis debeatur hominibus, quam ut supremæ voluntatis, postquam jam aliud velle nequeant, liber sit stylus, liberumque, quod non redit, arbitrium. Quæ arbitrii libertas, sicut in tabulis supremis condendis, ita quoque in conditis mutantis, reformandis, augendis, minuendis, & penitus tollendis in Legibus perspicue deprehenditur. Cunctis enim suffragiis JCTi asserunt: Neminem sibi, quoad ultimas voluntates, talem legem dicere posse, à quâ ipsi recedere non liceat (2) & quod voluntas hominis, ad extremum usque spiritum, cum morte demum velle definamus, (3) sit ambulatoria. (4) Neque enim vel per clausulam simplicem, de non mutando testamento, eidem insertam, vel etiam ita conceptam: *Spem sibi esse, fore, ut heres scriptus factam institutionem in signum gratitudinis sue acceperet*, frenum testatori, quo minus nihilo secius ab hac suâ dispositione iterum recedere possit,

(1) L. 1. C. de SS. ecclesiis.

(2) L. 22. ff. de Legat. 3. L. 87. ff. de Condit. & Demonstrat. L. 6. §. 2. ff. de Jur. Codicillor.

(3) L. 4. ff. Locat.

(4) L. 4. ff. de adim. Legat.

fit, injicitur. (5) Siquidem verè dixit BOITELIVS: (6) In materia testamentaria VOLUNTAS testatoris, tanquam domina principem tenens locum & ubique prædominans, utramque facit paginam, & pro inviolabili lege servanda est; & eandem ob rationum BARTOLVS apud HEIGIVM (7) de ulla sufficienti Cautela ferè desperavit, *ne scil. quis scribat testamentum, aut scriptum mutet.* Nam, nec Jure Civili & Justiniano per pacta libertati testamentum mutandi obicem poni potuisse, certum est, (8) quod quamvis Germanorum & hodiernis moribus aliter sese habeat, cum ejusmodi pacta & conventiones de non mutando testamento, modo perspicue & non per verba dubia exprimantur, STRYCKIO & LEYSERO judicibus, (9) facultatem aliter testandi utique impediunt; nihilo tamen secius nec hodie ipsam juramentum, quo testator clausulam de non revocando ivit communitum, eundem in foro exteriori, à mutatione arcere poterit, quamvis ratione fori interioris & conscientia, cum ejusmodi testator utique perjurii se reum faciat, (10) secus dicendum sit. Ut vero hæcce supremam voluntatem mutandi libertas porro ita comparata sit, ut pro lubitu solo, sine ullius vel

* 2

(5) BERGER. *æcon. Jur.* p. 593. *Not.* 5.

(6) *Dec. II.* n. 140. apud STRYCKIVM de *Caut. Testam. Cap. XXIV.* §. 32. p. 1071.

(7) HEIGIVS *ad pr. inst. de adimend. Legat.*

(8) *L. Hereditas* §. C. de *Pact. convent. L. 15. §. ult. C. de pactis* L. ult. ff. de *suis & legitimis hered. Rationem vide apud CARPZOVIUM P. 3. C. 34. def. 7. n. 3. & STRYCKIVM de Caut. testam. C. 24. §. 2.*

(9) STRYCKIVS *Caut. testam. Cap. 24. §. 15. seqq.* LEYSERVS *Med. ad ff. spec. 359. §. VIII. & IX.*

(10) BERGERVS *æcon. p. 393. Not. 3.*

vel justæ, vel rationabilis aut gravis causæ allegatione, fieri queat, nec heres vel legatarius in casu mutationis, quicquam injuriæ, de qua ob lucrum citra causam forsan ademptum conqueri possit, habeat; cum neutri, quamdiu vivit testator, jus quæsitum competat; (11) hoc tamen manifestum, summam curam ac providentiam apparere in legibus nostris, quibus fraudibus & imposturis, quæ circa ejusmodi ultimarum voluntatum revocationes & immutationes occurrere solent, iverè obviam. Præterquam enim, quod ex eò solo, testamenta semel condita infirmari nequeant, quod postea testator ea valere noluerit, (12) licet coram VII. testibus testator voluntatem declaraverit (13) nisi insuper decennium à tempore confecti testamenti computandum, elapsum sit. (14) Ita econtrario ad testamentorum efficaces mutationes & sublationes vel facta testatoris evidentia, puta deletionem, incisionem, vel cancellationem, consulto factam (15) vel novum testamentum *solemniter & perfecte* conditum

(11) STRYCK. *cit. tr. § Cap. §. 32.*

(12) §. *Ex eo solo Inst. Quib. mod. testam. infirm.* Nam nuda voluntate testamentum non conditur, ergo nec eadem revocatur. ANT. TESSAVR. *Qu. for. sô. quod non in scripto solum, sed quoque nuncipativo procedere, verius est, utut ARNOLD. VINNIVS ad dist. §. Ex eo solo Inst. Quib. mod. test. in firm. gratis dissentiat.*

(13) L. 27. C. *de testam. ord.* Exceptio est in milite, cui ultimum elogium nudis verbis satis probatis revocare permissum L. 15. §. 1. ff. *de test. mil.* Idemque in paganorum testamentis hodie in Saxonia obtinere tradit FINCKELTHAVS *Obs. 34. n. 17.*

(14) *cit. L. 27. C. de test. qua correxit JUSTINIANVS veterem Decisionem L. 6. C. Theodos. de testament.*

(15) L. 1. §. 3. ff. *de bis, quæ in test. delent.*

ditum (16) requirunt; per ejusmodi enim posterius testamentum, cum nemo paganus duobus cum testamentis, solo milite excepto, (17) decedere queat, (18) tollitur prius ipso jure, cum omnibus aliis præcedentibus, licet mille dispositiones quis fecisset, (19) Notanter vero posteriori testamento *solemni & perfecto* prius tolli asserui. Nam *imperfecto & minus solemni* idem regulariter fieri non posse, nec inde priori voluntati mutationis periculum imminere à Justiniano dilucide fuit dispositum. (20) Ex quò constat, nec posteriori solemni, dolosis persuasionibus elicitò, prius tolli posse. (21) Exceptiones vero duas notatu dignas Impp. THEODOSIVS & VALENT. partim de testamento posteriori *Parenium inter solos liberos minus solemni*, partim de illo ultimo elogio, in quo *heredes soli ab intestato* successuri sunt honorati, superaddiderunt, & quòd utrumque imperfectione non obstante, (22) nihilominus priora solemnia, quibus personis extraneis fuit prospectum, reddat inefficacia, disposuerunt. (23) Multa profecto circa has exceptiones proferri ac moneri possent, sed ob temporis & intricati rationem filum abrumpere, atque hoc pensum

NO.

(16) L. 21. §. 1. C. de testam.

(17) vid. in. L. 19. ff. qui testam. cond. possunt.

(18) MANZIVS Dec. 31. RICHTER Dec. 41. n. 1.

(19) BARBOSA thes. loc. L. 19. L. 41. n. 19. L. 6. §. 2. ff. de adm. legat.

(20) L. 27. C. de testam. ordinand. §. 2. Inst. Quib. mod. test. infirm. juncta L. 21. §. 1. § 3. C. de Testam. ord.

(21) MARTA in Dig. noviss. tom. 3. Concl. 38.

(22) modo talis non sit ex defectu voluntatis. BERG. in acon.

(23) cit. L. 2. §. 1. § 3. C. de Testament.

NOBILI AC PER-ERVDITO DOMINO
CHRISTIANO SCHÜSLERO,

Juris Utriusque Candidato eximio

in Lectione cursoriâ ad Dist. L. 21. §. 1. & 3. C. de Testam. ordin. habendâ absolvendum relinquere cogor, cujus studiorum & vitæ merita mihi jam sumsi commendanda. Hic quippe ipso die St. Michaeli Archangelo sacro styl. vet. A. M DCC XI. in hanc lucem editus est, & quidem Patre Viro Plurimum Rever. ac Clariss. Dn. M. CHRISTOPH. SCHÜSLERO, tunc temporis Diacono Zeulenrodensi, postea Pastore Parochiæ Saccaviensis in dioecesi Gros-Haynensi, Matre vero ANNA ELISABETHA STARCKIN, Hamburgensi, fœmina multis virtutibus conspicua. Prima literarum morumque fundamenta, ipso Parente duce, jecit, & A. M DCC XXIV. ad Scholam Misenensem, cui a St. Afra nomen est, missus, studiis, quæ humaniora vocari solent, strenue incubuit. Rite hoc modo positis fundamentis A. M DCC XXVIII. Academiam Vittebergensem salutavit, ibique per unius anni ac semestris spatium commoratus ad Academiam Halensem se recepit, quam post sex menses cum Academia Lipsiensi commutavit; In his cum jurium Doctores Excellentissimos, nostræque ætatis celeberrimos nactus fuisset, talem omnino se gessit, ut tempus atque oblatam occasionem ubique optime collocaverit. Quemadmodum autem jam eo tempore, quo Vitteberga discesserat, specimen hujus rei in dissertatione publica, Trigam Controversiarum Juris Civilis sistente, dederat; ita deinceps Lipsiæ non solum examen illud in Saxonia consuetum cum laude sustinuit, verum etiam Notarii Cæsarei Publici munus obtinuit. Lipsiam relinquens
Pra-

Praxin Theoriæ jungere e re sua esse duxit, voti que sui
Dresdæ per aliquot tempus compos factus est. Mox,
Numine sic dirigente, Generosissimus Heros, Dn.
ADAM FRID. BRAND DE LINDAV, *S. Reg. Majest.*
Polon. & Elect. Saxon. Tribunus militum Candidatum
nostrum gratia sua dignatus est, cui A. MDCCXXXII.
a secretis fuit, & paulo post officio *Prætoris castrensis*,
quem *Auditorem*, vulgo vocant, in legione modo di-
cti Generosiss. Dn. BRAND DE LINDAV per annum,
& quod excurrit, functus est, imo cum superiori anno
hæc legio Poloniam peteret, ex singulari quodam fa-
vore, eundem *Castrorum Metatorem*, sive *Regimentis*
Quartier-Meister nominavit. Quam spartam Noster
itidem cum laude ornavit, sed brevi saltem temporis
spatio; Postquam enim ista legio, supra laudato Dn.
BRAND DE LINDAV ad altiorem dignitatem *supre-*
mi videlicet *vigiliarum Præfecti*, qui *General-Major* dici-
tur, ascendente, alii Tribuno militum demandabatur,
strepitus armorum pertæsus placidas, legitime impe-
trata dimissione, repetiit Musas. Quemadmodum au-
tem in harum quoque castris strenue jam olim milita-
verat, ita fas quoque est, ut exantlatorum laborum
præmia heic quoque reportet; Accessit hunc in finem ad-
perantiquam nostram *Geranam*, & honores in utroque
jure supremos semet ambire Ordini nostro exponens, ut
ad specimina consueta edenda admitteretur, pro ea, qua
præditus est, modestia, ab eò petiit; Nobis satis honesto
ejus desiderio deesse eo minus licuit, quo magis in exa-
mine, quod cum laude sustinuit, rigoroso, prævia tex-
tuum ex utroque Jure eidem communicatorum per-
docta explicatione, propositis eidem quæstionibus sa-
tis

tis arduis, solidis non minus ac promptis responsonibus, ita satisfecit, ut ob præclaram in utroque Jure natam operam Licentiaturæ, quem modo petiit, Gradum eidem conferendum haud hæsitaverimus, ad quem rite obtinendum futuro die 17. hujus Mensis Martii in laudatam L. 21. §. 1. & 3. C. de Testam. ord. Lectione publica non solum commentabitur, sed quoque hoc Specimine præstito

DE EO, QVOD CIRCA
EXPENSAS INQUISITIONIS
ET CRIMINALES
JUSTVM EST,

inaugurali & solemnî modo, sine Præsîde, disputabit, ad quos actus eo splendiores reddendos Reverendissimus & Per-illustris Dn. PRO-CANCELLARIVS cum reliquis Universitatis Proceribus & Civibus, ea, qua decet, observantiæ ratione, invitatur. PP. sub Sigill. Fac. Jurid. d. XIII. Mart. MDCCXXXV.



Erffest, Diss., 1735

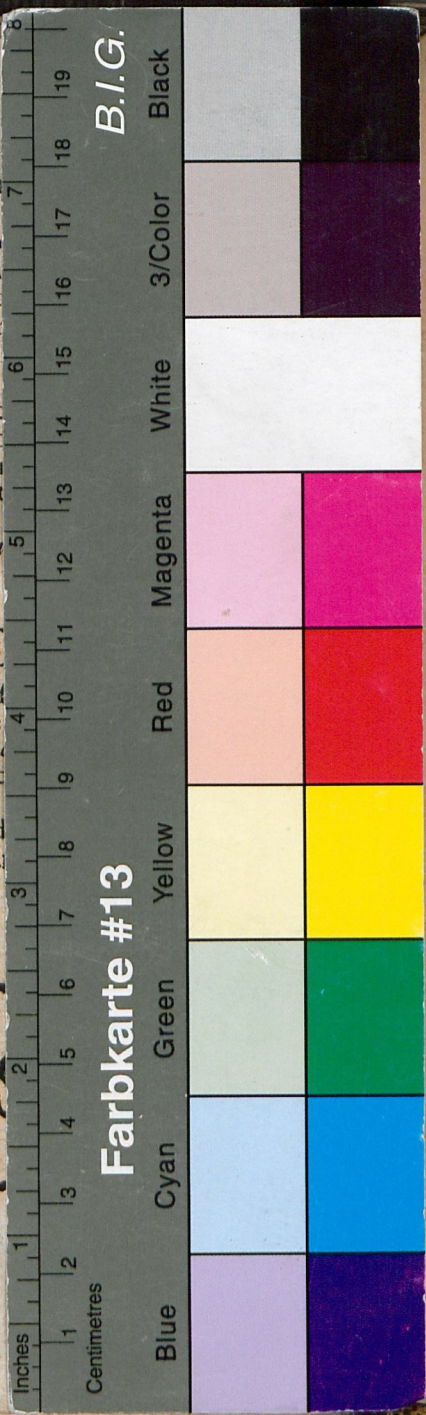
ULB Halle 3
005 367 840



v>18







448.

1735, 6

6

PERVETVSTÆ ACADEMIÆ ERFFVIRTH.
RECTOR

JAM

FACVLTATIS IVRIDICÆ
DECANVS,

TOBIAS JACOB
REINHARTH,

JCTVS, RELIQVA,

AD AVDIENDAM

LECTIONEM CVRSORIAM

ad L. 21. §. 1. & 3. C. de Testam. ordin.

ET

DISSERTATIONEM INAVGVRALEM

AD DIEM XVII. MARTII M DCCXXXV.

LECTOREM BENEVOLVM

HVMANISSIME INVITAT.

ERFORDIÆ,

Typis JOH. CHRISTOPHORI HERINGII,
Acad. Typogr.

Handwritten notes in cursive script, likely a library or archival stamp.

